

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 33. Idem Cardinalis a Clementi VII. Papa Beatorum numero adscritus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

dringentesimo quinquagesimo, ætatis suæ
ferme sexagesimo.

Sæcul. XV.

A C. 1450.

§. XXXII.

De obitu hujus Cardinalis.

Nonnullorum Scriptorum fide discimus, hunc Cardinalem in quadam Sabaudie Abbatia, quæ Altecumba dicitur, haud præcul a natali ejus solo distita, supremum obiisse diem. Alii econtra referunt, mortuum fuisse in alio quodam Sabaudie loco prope Lacum Lemanum; sepultum vero primo Lausannæ, postea, ut communis omnium sententia fert, modico post ejus obitum tempore ad Ecclesiam Cathedralē Arelatensem, vel ut satis vero simile est, Salenam translatum fuisse. Vir erat in vita sua sanctitatis fama clarus, quæ etiam miraculorum ad ejus sepulchrum patratorum splendore adeo excrevit, ut ipsa Ferrariensis, & Florentina Synodus, necnon Eugenii felicis recordationis Papæ fautores in summam admirationem raperentur.

§. XXXIII.

*Idem Cardinalis a Clemente VII.
Papa Beatorum numero
adscriptus.*

Quinimo, quos vox populi hucusque e-
lingues facere haud poterat, tan-
dem

Sæcul. XV.
A. C. 1450.

dem vox Ecclesiæ, ac Sedis Apostolicæ auctoritas præclare de Arelatensi sentire compulit. Hunc enim, unacum Petro Lucemburgio, debito Beatis cultu ac veneratione honorari concessit Clemens VII. Papa, testatus in Bulla Beatificationis die nona Aprilis anno Millesimo quingentesimo vigesimo septimo promulgata, quod jam a longo tempore Christianus populus beatum Ludovicum Alemanum tanquam potentem apud Deum intercessorem invocaverit. (*) Hoc Clementis testimo-

(*) *Exstat hæc Constitutio apud Lanogum, Bolland. Ciacon. in addit. & in Hist. Eccles. Arelat. Petri Saxii. In ea Clemens VII. ait: se propterea non intendere Ludovicum in Sanctorum Catalago esse relatum, donec servatis solemnitatibus in Canonizatione solitis canonizetur: ex qua clausula, inquit Benedictus XIV. tom. I. lib. I. de Beatificat. c. 20. n. 16. non sequitur, eundem, vel alios (nam etiam cum eadem restrictione S. Hyacinthum idem Clemens Beatis annumeravit) absque prævio miraculorum, morum &c. examine, ac approbatione Beatorum factis fuisse insertos. Si igitur Ludovici Arelatensis vita rigido examine (ut moris est) discussa fuit, quis credat, nisi de ejusdem pœnitentia testes ac monumenta adfuissent, eundem Beatorum honoribus adscriptum fuisse? Nonne ipsemet, Amadæo auctor fuit, ut insignia*

testimonium haud consonare videtur Eugenii Papæ verbis, quibus hunc Cardinalem describit, dum contra illum excommunicationis sententiam pronuntians, eundem præcipuum schismatis Auctorem,

saecul. XV.
A. C. 1450.

insignia ac nomen Pontificium deponeret, vide lib. 3. Purpuræ doctæ mihi fol. 58. Nunquid Martyrologium Gallicanum Andreæ Saussaji ad diem XVI. Calend. Octobris disertis verbis de eo enuntiat: Qui in Concilio Basileensi cum adversus Eugenium Papam IV. stetit, Felicemque consecrasset, FACTI POENITENS, ad Nicolai V. Obedientiam rediit. Parum igitur Continuator Beati hujus Cardinalis memoriæ consuluisse videtur, dum, quem nemo quidem in sua pertinacia usque ad mortem perseverasse affirmat, omnes autem Basileensis Synodi occasione in multis graviter excessisse, aut saltem zelo non secundum scientiam, sed nimia credendi calumniatoribus facilitate, ut Oldoinus de illo ait, errasse fatentur, ipse solus gloriabunde, Cardinalem de iis pœnitentiam non egisse jactitat, Et quidem ex levissimis omnino momentis; quid enim probat, in illo rerum articulo Basileenses in sua pervicacia perstitisse? nempe omnibus superbe errantibus solemne vitium est, errorem non fateri, noverant quoque, Nicolaum pacis studiosissimum omni lenitate, ut schisma tolleret, in eos acturum, hinc Synagogam suam cum honore sepelire quærentes,
(ita

Secul. XV. A.C. 1450. storem & unicum Amadæi in Antipapam electi fulcrum appellat, nec eum nominare dubitat iniquitatis alumnum, atque perditionis Filium, qui propter seditionem suam, ac diversa crimina, quorum reus erat, jam olim a Ferrariensi, & Florentino Concilio anathemate perculsus fuerat, omnibus dignitatibus juribusque suis spoliatus.

§. XXXIV.

Cardinalis gesta in Basileensi Synodo vindicata.

Si forte Eugenii Papæ Fautoribus certum esse videatur, Arelatensem Cardinalem audaciam, atque perfidiam sibi crimini datam prævia expiisse poenitentia, sane fabulam proferunt studiose illorum elaboratam cerebro, qui antea Cardinalem tanquam sceleratum, rebellem ac perfidum hominem, schismatis

Aucto-

(ita Spondanus ad an. 1449. num. 2.) audacter mimicam suam Papam eligendi &c. auctoritatem sustinuerunt. *Sed nunquid ideo Arelatensis ex post poenitentia errores suos haud expiasse probatur. Certe firmiori usus fuisset argumento, si dixisset continuator: cum Cardinalis iste tam sancto fine quieverit, schismatis ex sua auctoritate nutriti culpam poenitentia diluisse colligitur.*